

Interjú Dr. Heltai Györggyel

Beszélgetőpartnerünk Dr. Heltai György egyetemi tanár, a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Kémia Tanszékének oktatója, 2013 óta emeritus professzor a MATE-n.

Tisztelt professzor úr! Köszönjük, hogy a „Gödöllő 60” program keretében interjút ad a könyvtár által szervezett vetélkedőn a G5 csapatának.

A könyvtártól nem messze, a Főtéren látható József Attila Altató című versének törékeny alakja, a Kis Balázs-szobor. A gyermek magasba tartott kezében az üveggolyó egyszerre utal a jelenre, a valóságra, illetve a jövőre, az álmvilágra és a vágyakra. Ezért is hoztam Önnek emlékül egy üveggolyót, amely utalhat az idő múlására, Gödöllő történelmére és az Ön személyes életútjára is.

Mi volt a legjelentősebb gyermekkori vágya?

Ez egy nagyon érdekes kérdés. Gyermekkoromban eljutottam a Zeneakadémiára is, ahol a koncerten rendkívül megtetszett, hogy a karmesternek mindenki engedelmeskedett, ezért egy ideig karmester szerettem volna lenni.

Milyen személyes inspirációk vezettek végül a valódi pályaválasztásához?

Iskolás koromban apám barátjával, Tisza Sándor kiváló fizikussal, későbbi lézerkutatóval való találkozás miatt atomfizikus szerettem volna lenni. Pedagógus családban nőttem fel 8 gyermek egyikeként, természetes volt nálunk, hogy tanár lesz az emberből. A családnk humán beállítottságú volt, de engem a kémia érdekelt, leginkább az általános iskolai kémiatanárom, Benkő Margit néni hatására. Így végül kémia-fizika szakot végeztem kitüntetéses diplomával.

Melyek voltak pályafutása legfontosabb állomásai?

Végig jártam a tanszék és az egyetem minden lépcsőfokát. Voltam oktató, tanársegéd, adjunktus, docens, dékán. Arra vagyok a legbüszkébb, hogy amikor elsőként a magyar egyetemek között Gödöllő megkapta a szabad rektorválasztás jogát, rektorhelyettesnek választottak, és egy óriási modernizálásnak lehettem részese.

Az intézményi átalakulás aktív résztvevőjeként megnevezne olyan területet, amelyen jelentős sikert ért el?

Részt vettem a 80-as években egy élvonalbeli kutatóintézet, a mezőgazdasági Biotechnológiai központ idetelepítésén.

A 90-es években óriási szellemi mozgás volt az egyetemen. Én éppen hazatértem két év után egy nyugat-németországi kutatómunkáról, nagy érdeklődés volt a tapasztalataimra. Kocsis Károllyal és Bíró Sándorral közösen mi indítottuk el a változást.

A külföldön szerzett tapasztalatait hogyan tudta kamatoztatni az egyetem irányításában?

Én elsődlegesen a hazai és a nemzetközi kapcsolatok kiépítésével és ápolásával foglalkoztam. A rektorhelyettesi tevékenységem egyik eredménye egy olyan együttműködési hálózat megszervezése volt, amelyben 30 agrárfakultással létesítettünk kapcsolatot Európában. Ez biztosította diákjaink és tanáraink számára a különböző egyetemek közötti cserekapcsolatot.

Sokan látják úgy, hogy a gödöllői egyetem szinte város a városban. Erről mi a véleménye?

A gödöllői egyetem megalakítása hosszú és bonyolult politikai-gazdasági szempontok alapján történt meg. Örökölt sajátossága az intézménynek, hogy nem Gödöllőn jött létre, hanem ide költözött. Az oktatók döntő többsége budapesti volt, elsődlegesen a Műegyetemen tanítottak. A tanároknak nem volt gödöllői kötődésük, és ez erősen befolyásolta az egyetem és a város kapcsolatát is. Ugyanakkor meg kell jegyezni, hogy sokáig a város sem kereste az egyetemmel a szorosabb kapcsolatot, mindig volt valamilyen elkülönülés, és valószínűleg sohasem lesz olyan egyetemi város Gödöllőből, mint Szeged vagy Debrecen.

Milyen kapcsolata van/volt a várossal?

Az egyetem óriási adottság Gödöllőnek. Országos és nemzetközi ismertséget biztosít. Sokszor képviseltem Gödöllőt különböző nemzetközi fórumokon. A polgármester úrral kiegyensúlyozott volt a kapcsolat. Gyakran képviseltem az egyetemet a várossal történő egyeztetéseken.

Szoros a kapcsolatom a helyi könyvtárral is. Több mint két évtized alatt mintegy 150 előadót hívtam meg az értelmiségi találkozókra.

Feleségem a gödöllői tanács, majd az önkormányzat egyik osztályvezetője volt. Családi szinten tehát megvalósult a város és az egyetem integrációja. Két gyermekem és három unokám is Gödöllőn él.

Milyen jövőképe lehet az egyetemnek?

Az egyetem megújulása a szemünk előtt zajlik. A magam részéről úgy gondolom, hogy óriásiak az adottságok, a jövő sikereit az országos és a nemzetközi ismertség és az elismerések is biztosítják. Ezt a fejlődést képviseltem egész életemben, és lehetőségeimhez képest napjainkban nyugdíjasként is.

Tisztelt professzor úr! Köszönjük a sok érdekességet tartalmazó visszaemlékezést, és kívánunk Önnek mind a magánéletében, mind a közéletben további sikereket és jó egészséget.